

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, dnia 24 września 2026 r.

PNIK-I.4131.734.2026

Rada Miejska w Parzęczewie

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 4 w zakresie wyrazów: „„które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem” załącznika do uchwały Nr XXX/272/26 Rady Miejskiej w Parzęczewie z dnia 27 sierpnia 2026 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu korzystania ze strefy rekreacji w miejscowości Orła.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Parzęczewie uchwałą Nr XXX/272/26 z dnia 27 sierpnia 2026 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu korzystania ze strefy rekreacji w miejscowości Orła przyjęła Regulamin korzystania ze strefy rekreacji w miejscowości Orła w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały - dalej Regulamin.

Zastrzeżenia organu nadzoru budziła treść § 2 ust. 4 załącznika do uchwały w zakresie wyrazów: „„które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem”, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Parzęczewie zawiadomienia z dnia 11 września 2026 r. znak: PNIK-I.4131.734.2026.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Przewodniczący Rady Miejskiej w Parzęczewie pismem z dnia 18 września 2026 r. znak: RM.070.30.2026 wyjaśnił, że: „*intencją*

przyjętej regulacji nie było określenie, rozszerzenie ani modyfikowanie zasad odpowiedzialności cywilnej osób dorosłych sprawujących opiekę nad dziećmi. Przedmiotowe sformułowanie należy odczytywać wyłącznie w kontekście całego § 2 ust. 4 Regulaminu, zgodnie z którym dzieci do lat 7 mogą przebywać na terenie strefy rekreacji wyłącznie pod opieką osób dorosłych. Użyte określenie „ponoszą nadzór” miało w tym kontekście znaczenie opisowe i odnosiło się do faktycznego sprawowania przez osobę dorosłą pieczy nad dzieckiem podczas jego przebywania na terenie strefy rekreacji. Nie było natomiast zamiarem Rady Miejskiej ustanowienie jakiegokolwiek samodzielnej normy dotyczącej odpowiedzialności cywilnoprawnej tej osoby (...). Sformułowanie „ponoszą nadzór” może być oceniane jako nietypowe z punktu widzenia językowego, jednak pozostaje ono zrozumiałe w kontekście całego § 2 ust. 4 Regulaminu i nie powoduje wątpliwości co do treści ustanowionej normy. Ewentualna niezręczność językowa ma charakter wyłącznie redakcyjny i nie zmienia znaczenia normatywnego regulacji, z której jednoznacznie wynika, że jej przedmiotem jest określenie warunków korzystania ze strefy rekreacji przez dzieci poniżej 7. roku życia, a nie ustanowienie zasad odpowiedzialności osób dorosłych. Użyte sformułowanie, odczytywane w kontekście całego przepisu, oznacza wyłącznie obowiązek faktycznego sprawowania opieki nad dzieckiem podczas jego przebywania na terenie strefy rekreacji i nie może być utożsamiane z ustanowieniem normy określającej odpowiedzialność cywilną. O charakterze normatywnym postanowienia aktu prawa miejscowego decyduje bowiem jego treść i wynikające z niego prawa lub obowiązki, nie zaś samo użycie określonego zwrotu, zaś z § 2 ust. 4 Regulaminu nie wynika ani podstawa, ani zakres, ani przesłanki odpowiedzialności cywilnej osoby dorosłej sprawującej opiekę nad dzieckiem. Tym samym zastrzeżenia dotyczące językowej konstrukcji tego zwrotu nie uzasadniają przypisania mu treści normatywnej, której przepis ten nie zawiera. Nawet gdyby natomiast uznać zastosowane sformułowanie za uchybienie redakcyjne, nie stanowi ono istotnego naruszenia prawa uzasadniającego stwierdzenie nieważności § 2 ust. 4 Regulaminu. Stosownie do art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że została ona wydana z naruszeniem prawa. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się natomiast, że sankcja nieważności związana jest z naruszeniem prawa o charakterze istotnym, a więc takim, które pozostawia uchwałę w wyraźnej sprzeczności z określoną normą prawną”.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

W § 2 ust. 4 Regulaminu przyjęto, że dzieci do lat 7 mogą przebywać na terenie strefy rekreacji wyłącznie pod opieką osób dorosłych, które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem.

§ 2 ust. 4 Regulaminu w zakresie wyrazów: „które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem” stanowi przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy upoważnia do stanowienia zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, nie upoważnia jednak do regulowania zagadnień dotyczących zasad opieki nad dziećmi do lat 7. Tym samym do kompetencji rady gminy nie należy precyzowanie, które osoby dorosłe mogą opiekować się dziećmi do lat 7 na

terenach obiektów użyteczności publicznej. Sformułowanie „które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem” precyzuje bowiem, które osoby dorosłe mają sprawować pieczę nad dziećmi do lat 7 znajdującymi się w strefie rekreacji w miejscowości Orla.

Ponadto w aktach prawa miejscowego nie powinny znajdować się przepisy niejasne. W ocenie organu nadzoru przepis § 2 ust. 4 Regulaminu w zakresie wyrazów: „które ponoszą nadzór nad ich zachowaniem” zawiera błąd językowy. Najprawdopodobniej doszło w tym zakresie do pomieszania pojęć: „sprawować nadzór” i „ponosić odpowiedzialność”. Kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego i jak każdy akt prawny musi spełniać podstawowe wymagania dobrej legislacji, zarówno co do zgodności z prawem, jak i poprawnego wyrażenia norm prawnych językiem prawnym. Osoba korzystająca z obiektu gminnego nie może zastanawiać się czy błąd polega na wpisaniu słowa „ponosić” zamiast słowa „sprawować”, czy też błąd polega na zastosowaniu słowa „nadzór” zamiast słowa „odpowiedzialność”. W zależności jednak od ustalenia czy powinno być „sprawować nadzór” czy też „ponosić odpowiedzialność” zależy będzie treść normy prawnej wynikającej z kwestionowanego zapisu. Powyższe powoduje, że kwestionowany przepis w sposób istotny narusza wynikającą z art. 2 Konstytucji RP zasadę prawidłowej legislacji.

Z tych też względów, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stało się konieczne i należało orzec jak w sentencji.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Miasta i Gminy Parzęczew